826/09

Den 26. august 2009 blev i sag nr. 75.361:

xxx xxxx xxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxx xxxx xx
xxxx xxxxxxxx

mod

TrygVesta Forsikring A/S
Klausdalsbrovej 601
2750 Ballerup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren, der har autoforsikring i Tryg Vesta Forsikring A/S, klager over den af selskabet tilbudte erstatning for en bil af mærket Mazda 6 Sport 2,3 aut. 5d. årgang 09/2006, samt over selskabets opkrævning af selvrisiko.

Klageren har i klageskema af 5/1 2009 bl.a. anført:

> "TrygVesta har fastsat en kontant erstatning på 323.500 kr., som Tryg mener, er bilens værdi, hvis den skulle handles. Men beløbet er ikke tilstrækkeligt til anskaffelse af en tilsvarende bil, som den der blev stjålet.
> Bilen er købt fra forhandleren inklusive originalt ekstra udstyr for ca. 56.000 kr. Udstyret var særligt udvalgt efter mit eget ønske, så jeg fik en bil udformet nøjagtigt, som jeg ville have den. Det er derfor vigtigt for mig, at anskaffe en anden bil med præcis det samme udstyr. TrygVesta er enig i, at erstatningen iht. forsikringsbetingelserne skal svare til det beløb, som en tilsvarende bil med det samme udstyr kan anskaffes for. Men det er ikke muligt på brugtbilmarkedet at finde en bil med det samme udstyr, så min eneste mulighed er at købe en brugt bil i 'standard-model' og samme alder mv. og derefter få monteret det manglende udstyr hos forhandleren.
> Jeg har ud fra dette opgjort den reelle genanskaffelsesudgift til 362.000 kr.
> Som det fremgår af de vedlagte bilag, har jeg gentagne gange forsøgt at overbevise TrygVesta om min ret. Men vi kan ikke blive enige, og som det også fremgår af det seneste bilag dateret 04.01.2009 med kommentarer til svar fra TrygVesta, er det heller ikke lykkedes at få TrygVesta til at forholde sig med rimelighed til mine synspunkter.
>
> Konsekvenserne af den udbetalte erstatning er, at jeg selv skal betale de resterende 40.000 kr. for at få en bil, som den jeg har mistet. Det finder jeg naturligvis ikke rimeligt, når forsikringen iht. betingelserne skal dække hele tabet.
>
> I forbindelse med udbetaling af erstatningsbeløbet har TrygVesta fratrukket en selvrisiko på 7.872 kr. Som jeg skriver til TrygVesta d. 29.09.2008 kan jeg ikke i mine forsikringsbetingel-

ser klart og tydeligt se, at der gælder en selvrisiko, når bilen bliver stjålet. TrygVesta har svaret, at der 'gælder en selvrisiko på den første del af alle kaskoskader', og fortolker efterfølgende dette som 'at der opkræves selvrisiko ved alle kaskoskader'.
Jeg kan stadig ikke se, at dette er klart og entydigt formuleret."

Ved skrivelse af 10/2 2009 til nævnet har selskabet hertil bl.a. bemærket:

"**Vi fastholder vores afgørelse om en erstatning på i alt 323.500 kr. for kundens bil**
Indledningsvis skal det anføres, at det er vores kunde, der har bevisbyrden for størrelsen og rigtigheden af det fremsatte erstatningskrav.

Vi har opgjort erstatningen for kundens bil i henhold til de gældende forsikringsbetingelser til i alt 320.000 kr., eksklusiv leveringsomkostninger på 3.500 kr. Jeg henviser til vores brev af 7. april 2008, hvoraf bl.a. fremgår: 'Vi har ved vores vurdering af bilens handelsværdi lagt til grund, at din bil er en Mazda 6, Sport 166 HK, 2,3, 5d. Ha., der har kørt 24.000 km. Bilen havde følgende udstyr.: Metallak, Lædersæder, Mørke Baglygter, Sænket undervogn, Rørhaler, Aftageligt træk, Div. Måtter, P-watch, Easyblink og Låsemøtrikker'.

Da kunden ikke var enig i vores vurdering af erstatningen, fik vi gennem D.A.F. udmeldt et syn og skøn.

Af syns- og skønserklæringen af 12. juni 2008 fremgår bl.a., at syns- og skønsmanden har modtaget kopi af registreringsattest, salgsslutseddel og faktura, 3 stk. fakturaer, diverse biler, der var til salg samt kopi af breve af 15. marts og 10. juni 2008. Endvidere fremgår: 'Køretøjet vurderes til en pris af kr. 320.000,- og er fremkommet ud fra, fremsendte oplysninger, besigtigelse.'

Da syns- og skønsmanden er kommet frem til et erstatningsbeløb for bilen, svarende til det, som vi har fastsat, må vi fastholde vores afgørelse, og vi kan ikke udbetale yderligere erstatning for bilen.

Over for ankenævnet gør vi således gældende, at vores kunde ikke har løftet sin bevisbyrde for, at en tilsvarende bil, samme fabrikat, type, årgang og stand, på skadetidspunktet ikke kunne være anskaffet for den af os fastsatte erstatning.

Vores kunde har bl.a. gjort gældende, at erstatningen ikke er tilstrækkelig til anskaffelse af en tilsvarende bil, som den der blev stjålet. Kunden henviser bl.a. til, at han havde købt diverse udstyr til bilen, og at det ikke på brugtbilmarkedet var muligt at finde en bil med det samme udstyr.

Det forhold, at det - på et givent tidspunkt (skadetidspunktet) - ikke er muligt på brugtbilmarkedet fysisk faktisk at finde en fuldstændig 100 % 'identisk' bil (jf. vores kundes breve 'tilsvarende bil i samme alder, farve, kørte km og med det samme udstyr og samme vedligeholdelses mv.'), medfører ikke, at erstatningen skal fastsættes til prisen for den bil, der findes på brugtbilmarkedet og kommer "tættest" på den bortkomne/totalskadede, med tillæg af det beløb, som det koster at indkøbe og få monteret det ekstraudstyr, som måtte mangle i den bil, som findes på markedet. Vores kunde har hverken efter forsikringsbetingelserne eller gældende praksis i øvrigt krav på sådan en erstatning - svarende til, at der i praksis fremstilles en 'identisk' bil. Det fremgår af de oven for citerede forsikringsbetingelser IB01, hvilken erstatning vores kunde har krav på.

I denne forbindelse skal det pointeres, at det er et kendt faktum, at udstyr som indkøbes og monteres i biler ikke påvirker prisen tilnærmelsesvis så meget, som udstyret koster at købe og montere. Vi henviser til bl.a. ankenævnskendelse nr. 56.351. Vi henviser endvidere til følgende kendelser: 49.582, 53.388, 57.123, 58.028 og 58.840.

Vi fastholder, at den erstatning, som vi har udbetalt, netop svarer til, hvad en bil svarende til den bortkomne kunne være købt for. Vi henviser til syns- og skønserklæringen af 12. juni 2008.

Vores kunde har ud fra nogle indhentede priser stillet regnestykker op, som viser, at han 'har mistet i alt 362.000 kr.'. Kunden omtaler beløbet, som sin 'reelle genanskaffelsespris/udgift'. Vi skal for god ordens skyld bestride, at vores kunde med det opstillede regnestykke har løftet sin bevisbryde for størrelsen af den erstatning, som han har krav på. Vi er ikke enige med kunden i den måde, som han har opgjort sit erstatningskrav på, herunder hvordan diverse behandlinger af bilen og indkøbt udstyr skal indgå.

Vi fastholder, at vi er berettiget til at fratrække kundens selvrisiko i erstatningsbeløbet
Vores kunde har tegnet Superauto hos os.

Af forsikringsbetingelsernes § 2 fremgår bl.a.: 'Hvis forsikringen er tegnet som Superauto'. Der foretages ikke præmieregulering i forbindelse med skade. I stedet gælder en selvrisiko på den første del af alle kasko-og/eller brandskader'.

Når man har tegnet superauto foretages der ikke præmieregulering i forbindelse med skade. I stedet gælder en selvrisiko på den første del af alle kaskoskader. Det fremgår altså direkte, at der opkræves selvrisiko ved alle kaskoskader. Da tyveri af bilen er en kaskoskade, fastholder vi, at vi er berettiget til at opkræve vores kundes selvrisiko i sagen."

Klageren har ved skrivelse af 22/2 2009 til nævnet endvidere bl.a. anført:

"TrygVesta fremhæver flere gange spørgsmålet om bevisbyrder, men sagens hovedspørgsmål er, hvorvidt erstatningen skal dække den reelle udgift til genanskaffelse af en tilsvarende bil med det samme udstyr, eller erstatningen kun skal svare til bilens teoretiske handelsværdi, hvorved forsikringstageren selv må betale resten af genanskaffelsesudgiften, og derved lide et helt urimeligt tab.

Jeg kan tilføje, at jeg har måttet købe en ny bil, der i øvrigt nu som standard indeholder noget af det tilbehør, jeg sidste gang måtte tilkøbe. Anskaffelsen af denne bil har kostet mig 415.000 kr., så jeg har altså haft en udgift på 100.000 kr. Derudover må jeg i den nye bil undvære automatgear, metallak og den udvendige styling, som den forrige bil havde, fordi jeg mangler de 40.000 kr. i erstatning fra TrygVesta. Så jeg bliver dagligt mindet om, at jeg er blevet uretfærdigt behandlet i denne sag (indtil videre).

Jeg vil finde det meget urimeligt, hvis TrygVesta mod forventning får medhold i deres synspunkt på dette spørgsmål, og jeg vil være bekymret på vegne af mange forsikringstagere, som kommer i samme situation. Det er ikke unormalt, at købe originalt tilbehør og udstyr for mange tusinde kroner sammen med sin nye bil. Men det er de færreste forsikringstagere, der er bekendt med, at dette i praksis kun er forsikret for et meget lille beløb, da det ikke fremgår af forsikringsbetingelserne.

Hvis dette skulle vise sig at være normal praksis, må det i så fald ændres."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**§ 2 Præmieregulering efter skadeforløb**
…
Hvis forsikringen er tegnet som Superauto (det fremgår af policen)
Der foretages ikke præmieregulering i forbindelse med skade. I stedet gælder en selvrisiko på den første del af alle kasko- og/eller brandskader.

Selvrisikobeløbet fremgår af policen.
…
§ 6 Hvis skaden sker (skadens regulering)
…
Total skade
Er skaden så stor, at reparation efter skadekonsulentens skøn eller Toldvæsenets regler ikke kan betale sig, eller bliver køretøjet ved tyveri ikke fundet efter 4 uger efter tyveriets anmeldelse til politiet og selskabet, ansættes tabet til det beløb et køretøj af tilsvarende fabrikat, type, årgang og stand vil kunne anskaffes for mod kontant betaling."

Nævnet udtaler:

Nævnet finder, at erstatningsfastsættelsen i henhold til de gengivne forsikringsbetingelser skal ske med udgangspunkt i handelsværdien for et køretøj af tilsvarende fabrikat, type, årgang og stand. Er et sådant køretøj ikke på markedet, må prisen fastsættes efter et skøn over, hvad prisen ville være, hvis det var på markedet.

Efter den sagkyndiges vurdering af klagerens bil har nævnet ikke grundlag for at antage, at bilens handelsværdi oversteg det af selskabet tilbudte beløb, og nævnet kan derfor ikke pålægge selskabet at betale yderligere erstatning.

Herefter, og idet nævnet ikke har noget grundlag for at kritisere selskabets opkrævning af selvrisiko, der er sket i overensstemmelse med de gengivne forsikringsbetingelser,

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand

udskriften bekræftes

Henning Jønsson